

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **H. Ž.**, bývajúcej v N., zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, ul. Sov. hrdinov 163/66, proti odporkyňi **Pohotovosť, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, o **nariadenie predbežného opatrenia**, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 18 C 138/2011, o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 12. októbra 2011 sp. zn. 5 Co 257/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie navrhovateľky **o d m i e t a** .

Odporkyňi právo na náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Nitra ako súd prvého stupňa uznesením zo 14. júla 2011 č.k. 18 C 138/2011-46 nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil Slovenskej pošte, a.s., Partizánska cesta 9, Banská Bystrica nevykonávať zrážky zo mzdy navrhovateľky pre odporkyňu až do skončenia konania vo veci samej, týkajúceho sa vydania bezdôvodného obohatenia. Zároveň bola navrhovateľke uložená povinnosť, aby v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia podala na súde návrh týkajúci sa vydania bezdôvodného obohatenia. V danej veci považoval návrh na vydanie požadovaného predbežného opatrenia za opodstatnene podaný, keď sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi uvedenými v návrhu.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd na odvolanie odporkyne uznesením z 12. októbra 2011 sp. zn. 5 Co 257/2011 uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh navrhovateľky na vydanie predbežného opatrenia zamietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že

navrhovateľka neunesla dôkazné bremeno v tom smere, aby osvedčila naliehavosť dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi konania, resp. ohrozenie výkonu očakávaného súdneho rozhodnutia. Vychádzajúc z obsahu samotného návrhu na vydanie predbežného opatrenia, čo sa týka jeho skutkového vymedzenia, navrhovateľka neosvedčila v požadovanom rozsahu existenciu hrozacej ujmy v prípade nenariadenia predbežného opatrenia. Navrhovateľka taktiež bližšie neosvedčila, z akého dôvodu nemá byť realizovaná dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorú podpísala a ktorá sa týka plnenia z úverovej zmluvy. Z jej návrhu nevyplýva ani v základných rysoch to, z čoho vyvodzuje opodstatnenosť žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia. Navrhovateľke sa teda nepodarilo osvedčiť základné predpoklady na vydanie predbežného opatrenia.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala dovolanie navrhovateľka. Žiadala, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nakoľko jej krajský súd odňal možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. Podľa jej názoru je úprava vykonávania zrážok zo mzdy v spotrebiteľských veciach v rozpore s právom Európskej únie, lebo zrážky zo mzdy sa vykonávajú bez akejkoľvek súdnej kontroly a vznikajú situácie, že sa vykonávajú zrážky zo mzdy aj v rozpore so spotrebiteľským právom. Spotrebiteľ nemá právo zrážky zo mzdy zrušiť, ak zistí, že sa vymáha právo z neprijateľnej a teda neplatnej zmluvnej podmienky. Nariadenie predbežného opatrenia preto považovala za nevyhnutný prostriedok dočasnej ochrany. Svoju argumentáciu podporila rozhodnutiami súdov, ktoré zaujali opačné stanovisko ako odvolací súd. Poukázala na povinnosť súdu rozhodovať v obdobných veciach rovnako a v prípade odklonu od judikatúry, povinnosť uviesť dostatočné a presvedčivé dôvody pre tento odklon.

Odporkyňa vo vyjadrení k podanému dovolaniu navrhla, aby dovolací súd mimoriadny opravný prostriedok navrhovateľky odmietol. Nestotožnila sa s názorom navrhovateľky, že v danom prípade je nevyhnutné predbežné opatrenie nariadiť ako prostriedok dočasnej ochrany. Uviedla, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia musí byť posudzovaný individuálne, s ohľadom na konkrétne podmienky daného prípadu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel

k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Ako je však výslovne uvedené v § 239 ods. 3 O.s.p., ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákomom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o predbežnom opatrení, teda uznesenie proti ktorému dovolanie nie je prípustné, a to bez ohľadu na spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu. Prípustnosť dovolania navrhovateľky je preto v zmysle ustanovenia § 239 ods. 3 O.s.p. vylúčená.

Ak je súdne konanie postihnuté niektorou z vád vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací

súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená.

Dovolateľka v dovolaní namieta, že k odňatiu možnosti konať pred súdom a k porušeniu práva na súdnu ochranu došlo tým, že odvolací súd sa pri svojom rozhodnutí odchýlil od judikatúry, pričom konkrétne poukazovala na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach a Krajského súdu v Prešove. Dovolací súd má za to, že táto námietka nie je dôvodná.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, vykonávať svoje práva a povinnosti prostredníctvom zvoleného zástupcu, namietať v oprávnom prostriedku správnosť skutkových a právnych záverov súdu prvého stupňa, právo na presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia, a pod.).

V predmetnej veci dovolateľka nespochybnila procesný postup odvolacieho súdu, ktorým by jej bola znemožnená realizácia procesných práv, ale namieta nesprávne právne posúdenie veci – otázku splnenia podmienok na nariadenie predbežného opatrenia v porovnaní s rozhodnutiami vydanými krajskými súdmi v iných konaniach. Samotným právnym posúdením veci, by sa však dovolací súd mohol zaoberať len vtedy, ak by dovolanie bolo prípustné. O taký prípad však nejde, keďže odňatie procesných práv dovolateľke zo spisu nevyplýva a prípadné nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá.

V súvislosti s argumentáciou dovolateľky v tom smere, že odklonením sa od judikatúry odvolací súd zaťažil konanie vadou uvedenou v § 237 písm. f/ O.s.p. treba uviesť, že každý návrh na nariadenie predbežného opatrenia musí byť posudzovaný individuálne s ohľadom na konkrétne podmienky danej veci. Ani prípadné odlišné právne posúdenie veci v porovnaní s doterajším rozhodovaním súdov v obdobných veciach

nespôsobuje bez ďalšieho odňatie možnosti pred súdom konať. V takomto prípade totiž nejde o postup súdu, ktorým by zbavil účastníka realizovať procesné práva priznané mu Občianskym súdnym poriadkom.

Keďže prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 ods. 1 až 3 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravu dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým uznesením odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Odporkyňa mala v dovolacom konaní úspech, preto jej patrí právo na náhradu trov konania proti navrhovateľke, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd však nepriznal odporkyni náhradu trov dovolacieho konania, pretože nepodala návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. októbra 2012

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová